

Az újságokban felröppent a hír: lehet, hogy „szakad a Jobbik”, mert a magyar választók által az Európai Parlamentbe küldött három képviselő közül egy „beül” a Függetlenség és Demokrácia frakcióba, a másik kettő pedig nem. Szeretném, hogy „munkaadóink”, a nekünk bizalmat adó, minket szerető és bennünket megválasztó magyar emberek teljeskörű tájékoztatást kapjanak ebben az ügyben, éppúgy, mint ezután is bármely más olyan kérdésben, amely érdeklődésükre tarthat számot. A titokzatoskodás, az elhallgatás éppúgy nem egyeztethető össze az „új erő” jelszóval s elveinkkel, mint a politikusoknál eddig megszokott „mutyizás” egyéb formái. EP képviselői munkánkat mindenkor teljes átláthatóság, ellenőrizhetőség mellett, a választók „szeme előtt” szeretnénk végezni, titkunk nincs és nem is lesz. Ennek jegyében arról szeretnék beszámolni, hogy valóban kaptunk informális megkeresést a Függetlenség és Demokrácia frakciótól, amely ez idő szerint alakulóban van, lehetséges, hogy létrejön, lehetséges, hogy nem. Tudni kell, hogy ennek a politikai csoportnak a fő jellemzője az EU jelenlegi rendszerével, antidemokratikus, bürokratikus, nagybirodalmi jellegével szembeni erős kritika, az „EU szkeptikusság”, s ezzel összhangban például a Lisszaboni Szerződés elutasítása. Ez a megközelítés, az EU jelenlegi formájával és birodalmi jövőképevel szembeni kritikusság és harc a Jobbik számára rokonszenves és fontos, EP programunk szerves részét képezi. Éppen ezért örömmel vettem, hogy Emmanuel Bordez úr, a Függetlenség és Demokrácia frakció főtitkára megkeresett, s jelezte, hogy Nigel Farage úrral, a frakció elnökével együtt szívesen fogadnának ismerkedő beszélgetésre, mint listavezetőt, amikor akkreditációm intézésére Brüsszelben leszek. A beszélgetés meg is történt, jó hangulatban. A frakció vezetősége a Jobbikot a nemzetközi sajtó tragikomikus mocskolódásai alapján ismeri, így láthatóan elég kellemes meglepetést okozott, hogy nem náci bakancsban és karlendítéssel jelentem meg, hanem normális ember képében, aki történetesen az angol pártelnök és frakcióvezető által is nyilván nagyrabecsült londoni King’s College-ban végezte tanulmányait, az Egyesült Államokban volt Fulbright vendégprofesszor, a Strasbourgi Emberi Jogi Bizottság jogásza, majd az ENSZ Női Jogi Bizottságának szakértője volt. A bemutatkozó beszélgetésnek három hangsúlyos témája volt: a Jobbik programja, ezen belül is hangsúllyal az EU reformjára vonatkozó elképzeléseink; a tömeges bűnözés megelőzésére és kezelésére, vonatkozó elképzelések, amelyek a Farage úr által vezetett angol UKIP párt programjában is kiemelt helyet kaptak, illetve a Magyar Gárda szerepe, amely a frakciót aggodalommal tölti el, s felvételünknek akadálya lehet. Elmondtam elnök úrnak, hogy a Magyar Gárda fegyvertelen szervezet, amely soha senkinek egyetlen pofont le nem kevert, s amely sokszínű tevékenységeinek egyikeként a bűncselekményeknek kiszolgáltató vidéki emberek méltóságát adja vissza pusztán jelenlétével. Ráműtöttem, hogy a falvakban, illetve bűnözéssel durván fertőzött területeken való látványos jelenlétre addig van szükség, amíg nem lesz olyan magyar kormány, amely a rendőrséget a politikai kiszolgáltatója, a demonstrálók brutális fegyvelmezője helyett a bűnözők megfélemezőjeként kezeli. Az „egyenruhával” kapcsolatban elmondtam, hogy nem létezett a Gárdához hasonló öltözetet viselő diktatórikus, fegyveres szervezet, ezért bármiféle analógia keresése tévút. Jeleztem, hogy jogászként engem lényegesen nagyobb aggodalommal tölt el a sok tízezres tömegű, részben külföldiek által irányított, jogellenesen rendőri feladatokat is ellátó, felfegyverzett biztonsági cég, mint például az IN KAL Security. Esmecserénket követően hivatalos értesítést, „eredményt” mindeztáig nem kaptam. Az EU-ban szokványos „folyosói beszélgetések”, informális csatornák alapján felmerült az a lehetőség a Függetlenség és Demokrácia frakciót alakítók között, hogy engem, mint pártönkívülit felvennének a frakcióba, de társaimat, Balczó Zoltánt és Szegedi Csanádot nem, mivel a Magyar Gárdával szembeni folyamatos sajtótámadások nehezíthetik az alakuló frakció helyzetét. Annak érdekében, hogy semmiféle feszültség ne terhelje kiváló személyes kapcsolatunkat a magyar Jobbik delegáción

belül, a lehetőséget értékeltük, elemeztük, alaposan átbeszéltük. Voltak olyan tanácsadóink, akik azt mondták, hogy ezt az ajánlatot is el kell fogadni, hiszen a frakcióhoz tartozás számos előnnyel, egyebek mellett több felszólalási lehetőséggel, s komoly anyagi előnyökkel is jár akkor is, ha egyedül a listavezető fogad el felkérést. A döntésben a fő kérdés számunkra az volt, hogy mi lehet a Jobbik barátainak, választóinknak a feltehető akarata ebben a helyzetben. A válasz erre az volt, hogy nyilván azt szeretnék, hogy maradjunk együtt hárman, akár frakciótagként, akár függetlenként, „el nem kötelezettként”, frakción kívülként. Van egy nagyon fontos kérdéskör, jelenség, amelyben az Európai Unió éppúgy fordulóponthoz érkezett, mint Magyarország. Ez pedig a következő. Mindazokat, akik a fennálló rendszert, az égbekiáltó igazságtalanságokat, a korrupciót, a gazdasági visszaéléseket, a globális nagytőke, a multicégek rémuralmát, a nemzetállamok s a helyi gazdaságok létének fenyegetettségét kritizálni merik, az EU-ban éppúgy, mint Magyarországon hol szélsőségesnek, hol rasszistának, hol antiszemitának, hol kirekeszőnek nevezik. A fennálló rendszer elkötelezettjei mindent megtesznek e személyek és politikai erők elhallgattatása érdekében. A Jobbik egyik legfontosabb titka, hogy ez a jelenség, az állandó gyalázkodás lényegesen kevésbé érdekelt és zavart bennünket, mint számos más politikai erőt. Programunk középpontjában pontosan az emberi méltóság áll, pontosan mi vagyunk azok, akik azt hirdetjük, hogy a jelenlegi pénz és profit-központú döntéshozatal helyett ember és közösségközpontú döntéshozatalra van szükség. Mi vagyunk azok, akik kiállunk az emberi méltóságért, szemben azokkal, akik az embereket kizsákmányolható tárgyként, eszközként fogják fel, s akik nyomorba és elkeseredettségbe döntötték nemcsak Magyarországot, de –ha lényegesen kisebb mértékben is – a Európa és a világ más részeit is. Felháborítónak tartjuk, hogy minket neveznek szélsőségesnek a nyomor, az elszegényedés okozói és például a demonstrálókkal szemben véres rendőri terrort alkalmazók. Hozzánk hasonlóan szélsőségesnek minősítenek számos más európai erőt, akik a rendszer alapvető megváltoztatásáért, például az EU birodalmi törekvéseinek megfékezéséért küzdenek. Azt, hogy manapság mi folyik az EU-ban egy gyakorlott képviselő a következőképpen foglalta össze: a fontos döntéseket a multi cégek lobby –i hozzák meg, a Bizottságon keresztül. A Parlamentben szinte semmilyen vita nem folyik, kritikátlanul elfogadják a multik által befolyásolt, anti-demokratikus Bizottság döntéseit, s így végső soron a nemzetközi nagytőke az EU legmeghatározóbb irányítója. Ha valaki ez ellen fellázad, s megújulást, reformot, átláthatóságot követel azt azonnal leszélsőségesezik, leginkább azok, akiknek a rasszistázáson és az antiszemitázáson kívül semmiféle programjuk nincs, viszont igen aktívak a multicégekkel való korrump mutyizásokban. Azokat szélsőségesezik tehát leginkább, akik e mutyizásokkal szemben a demokrácia és a tisztességes munkából élő emberek érdekében fellépnek. Ezt a Függetlenség és Demokrácia frakció is pontosan tudja, hiszen ők, és vezetőjük a karizmatikus angol politikus, Nigel Farage úr is áldozatai ennek a felháborító jelenségnek, őket is állandóan szélsőségesezik az EU-val szembeni éles kritikájuk, a Lisszaboni Szerződés elleni határozott fellépésük miatt. A Függetlenség és Demokrácia frakció –éppúgy, mint minden rendszer-kritikus, EU-kritikus, valódi demokrácia párti erő – választút előtt áll. A kérdés: összefognak-e annak érdekében, hogy céljaikat megvalósíthassák, a Lisszaboni Szerződés életbelépését megakadályozzák, az EU-t átláthatóbbá, demokratikusabbá, emberibbé tegyék, vagy nem? Rettegnek –e továbbra is a nemzetközi sajtó rémuralmától, attól, hogy „leszélsőségesezik” őket, vagy kimondják, hogy egyszer s mindenkorra elég volt ebből a terrorból, nem számít a nemzetközi nagytőke által irányított sajtó gyalázkodása, csak a cél számít, azaz a valódi demokrácia, az EU megtisztulása, a tisztességes munkából élő választók érdekeinek, a kiscgazdák, családi üzlettulajdonosok, kisvállalkozók, ápolónők, tűzoltók érdekeinek maradéktalan képviselése. Mi, a Jobbik EP képviselői olyanokkal szeretnénk együttműködni, együtt dolgozni az előttünk álló öt évben, akikben elég bátorság, erő és elszántság van ahhoz, hogy szembeszálljanak az őket

szélsőségesező gonosz, diktatórikus erővel, s egy olyan ÚJ ERŐT jelenítsenek meg az Európai Unióban, amelyet a Jobbik jelenít meg Magyarországon. Mi bebizonyítottuk, hogy szembe lehet szállni a szélsőségeszők, antiszemitázók, rasszistázók kirekesztő gyalázkodásaival, le lehet győzni a magukat mindenhatónak képzelő média mágnások információs monopóliumát. Ki lehet mondani, hogy pénz és profit központú helyett emberközpontú gondolkodásra, az idegen érdekek helyett a magyar érdekek képviselőjére van szükség. Hívjuk és várjuk azokat az erőket az Európai Parlamentben, akik a langyos mutyizás helyett az igazságosabb világért kívánnak harcolni, akik ezért képesek és hajlandóak összefogni, nem törődve a letűnőben lévő korrumpált és diktatórikus rendszerek képviselőinek tragikomikus gyalázkodásaival. Szerényen, de emelt fővel és büszkén valljuk, hogy mi Jobbikos magyar képviselők egy EUs politikai csoporttól nemcsak „kapunk valamit”, amennyiben együtt dolgozunk majd, hanem szaktudásunk és tapasztalataink révén sokat adhatunk is. Nem első és másodosztályú tagállamok képviselőinek kompromisszumos együttműködésében gondolkodunk, nem szívességet kérünk, hanem egy egyenrangú tagállam teljes értékű képviselőiként ajánljuk együttműködésünket nemes és fontos célok közös megvalósításához akár frakcióban, akár másokkal szövetségben függetlenként. Akár frakcióban, akár független képviselőkként fogunk dolgozni programunk megvalósításáért és az igazságosabb, demokratikusabb Európai Unióért, mi hárman együttmaradunk, s egyikünk sem fogja megtagadni a Jobbik alapértékeit, sem pedig a Magyar Gárdát, semmiféle előny vagy politikai kompromisszum érdekében. Választóinkat folyamatosan tájékoztatjuk a frakcióalakítás illetve független képviselőkénti működéssel kapcsolatos döntési folyamat részleteiről.